

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Riadalom.

Pécs, 1898. október 17.

Az a vihar, a mely a képviselőház szombati ülésén kitört, mérhetlen lázba hozta a kormányköröket, mert helyes előérzettel úgy itélik meg a dolgot, hogy az csak gyöngye előszelét képezte annak a nagy viharának, a mely kitörni készül a kiegyezési javaslatok tárgyalásánál, s attól tartanak, hogy az a magyar kormány, a mely oly erélyesen követeli Thun gróftól, hogy biztosítsa a kiegyezésnek változatlan elfogadását az osztrák birodalmi gyűlésben, majd maga jut abba a kellemetlen helyzetbe, hogy ugyanazoknak a javaslatoknak az elfogadását a magyar országgyűlésen sem lesz képes keresztülvinni.

Hullanak is a papiros menykövek a kormány ujságaiból az ellenzék fejére, a miért erőszakkal akarja a parlamenti szavazógép nyugodt működését zavarni s ezzel veszélyeztetni a parlamentarizmust. Nagyon mulatságos dolog ez a jajveszélés azok részéről, akik észre sem vették azt a vérlázító erőszakot, mely a népképviselési alkotmány alapelvét a választásoknál nemcsak veszélyeztette, de a szó legteljesebb értelmében agyonfojtotta, most pedig a parlamentarizmus veszélyeztetéséről óbégatnak, mihelyt az ellenzék lábra áll s teljesíteni akarja kötelességét.

Nem úgy uraim: a parlamentarizmust minálunk már nem veszélyeztetheti az ellenzéknek legvadabb obstrukciója sem, mert

azt az önök kormánya már kivégezte ez-
előtt két évvel a választásoknál. Most az veszélyezteti a parlamentarizmust, aki a mai parlamentet, az erőszak és vesztegetésnek ezt a gyűlöletes kifolyását, a népválódni képviselvényének elismertetni s részére a törvényes népképviselés jogait vindikálni akarja. Mert ki sérti inkább az erkölcs örök érvényű törvényét: az-e, aki az összerablott kincsekben duskálkodó előtt két-rét hajladozik, vagy a kinek a kincsek nyújtotta hatalom nem imponál s nyíltan merészli hirdetni, hogy megveti azt, aki nem igaz uton jutott azok birtokába?

Persze az az óriási riadalom, a mely a kormányköröket az ellenzéki akció komoly és elszánt voltának láttára elfogta, nagyon is érthető az olyan párt részéről, a mely maga is csak erőszaknak köszöni hatalmát, mert tudja, hogy az erőszaknak csak egyetlen biztos ellenszere van: az erőszak; megrémülhet joggal, mikor látja, hogy az ellenzék az ő saját fegyverével készül őt megverni.

Könnyű dolog is volt eddig Magyarországon egy pártnak az örök uralmát biztosítani! A választásoknál az ellenzék nem versenyezhet a hatalom tényleges birtokosaival sem az erőszakban, sem a vesztegetésben, mert ha ezt megtenni akarná is, nincsenek meg a hozzávaló eszközei; magában a parlamentben pedig az ellenzék mindig keztyűs kézzel hadakozott, mert elhitette magával, hogy ha a kormánnyal és kinevezett pártjával érdemük szerint

bánna el, velük együtt a parlamentarizmust is halomra döntené.

Meg is szokták azért, hogy az ellenzék szemet hunyjon a többség bűnös eredete fölött s megnyugodjék benne, hogy az ugyanazzal a hatalommal intézze az ország sorsát, mint a melylyel rendelkezik az olyan parlament, a mely a nemzet szabad akaratának hamisítatlan kifolyása. Most, hogy a dolgok eme folyamatában erős változás áll a küszöbön, természetes, hogy a megzavart hangyaboly megmozdul; szúr, csip mindenkit, aki épületét merész kézzel elrombolni akarja, hogy annak helyébe fölépítse a tiszta politikai erkölcs hajlékát, a melyben a népszabadság, a jog, a törvény biztos menedékre találjon akkor is, ha ez a hatalom birtokosainak netán nem lenne inyére.

Különösen a nemzetipárt ellen fordul a kormánypárti agyarkodás a miért a most készülő nagy ellenzéki akcióban nemesak szövetkezik a közjogi ellenzékkel, de abban egyenesen a vezérszerepre is vállalkozik. Persze zokon is eshetik a kormánynak, hogy az a párt, mely tavaly a provizoriumos vitában oly naív bizalommal segítette át a zátonyon az ő rozoga hajóját, most az élére áll annak a seregnek, a mely azt a hajót ostromolja.

Hja! tavaly óta sok minden változott; akik tavaly még azt hitték, hogy az a hajó szent ereklyeként hordja méhében azt a törvényt, a melyre a nemzeti párt is eskszik, azok most már tisztán látják,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A rab.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Sötét, penészes falak közt, nyirkos, hideg földön ül a rab. Nehéz lánc csüng alá kezéről, mely odaköti egy otromba tuskóhoz. Fejét kezére hajtja s úgy bámul maga elé komoran, — mereven.

Fiatal még. Haja hollófekete, szemében fiatalos tűz ég. Tekintete áthat a homályon s úgy csillog, úgy fénylik.

Gyenge remegés fut végig testén. Láncsörgés hallatszik nyomában. Felkapja fejét a rab, balkezevel megragadja a láncot, odahajol hozzá és — csókolja égő ajkakkal, lázas, forró csókkal. Aztán susog hozzá.

— Úgy-úgy, csak csörögj, csak törd föl e gyenge, törékeny testet! Boldogság ez nekem. Tompa, egyhangú csörrenésed mennyi zene nekem és mig vérem pirosra festi a láncszemeket, lelkem fürdik a kéjben, a mámorban. Nem szenvedés ez nekem . . . boldogság, kéj, mámor . . .

És csak csókolja tovább azt a hideg vasat, mely odaköti a földhöz. Köny patakszik

szemében s összefoly a kezéről aláhulló vércseppekkel.

Aztán mintha eszébe jutna valami. Tekintete feicsillan. Reszkető kézzel nyul keblébe s egy foszlányos rongyot húz elő. Szinehagyott, tépett rongy az egész és mégis drága kincse annak a magányos rabnak.

Szerelmes arájára nem nézhetne oly epedő tekintettel, mint erre a foszlányos rongyra. És úgy becézgeti, úgy vigyáz reá.

És amig nézi, úgy érzi, hogy lelke kiszabadul a börtön falai közül s messze száll. Oda, hol szabadság, dicsőség terem. És úgy látja, hogy az a kis rongydarab ott a kezében nőlni kezd. Nagy, szépen lengő zászló lesz belőle, melylyel enyelegve játszik az alkonyi szellő.

És csak nézi tovább azt a foszlányos, szinehagyott rongyot . . .

Csak akkor tekint föl, mikor tompa dübörgéssel megnyílik a börtön ajtaja.

Egy fiatal pap lép be. Odamegy a rabhoz, letérdel melléje s beszél hozzá kenetteljes, vigasztaló hangon. Csakhogy úgy remeg a hangja.

— Testvérem, én vagyok az Úr szolgálója. Tudod, hogy perceid meg vannak számlálva; int az óra, hogy leszámolj lelkeddel. Tárd föl előttem, hadd gyógyítgassam, ha beteg; hadd erősítem, ha gyenge . . .

A rab mosolyogva néz a fiatal papra.

— Tisztelendő atyám, köszönöm a jó szándékát. Az én lelkem nyugodt. Nincs mit megbánnom; nincs, miért vigasztaljon. Egy bűnöm van, azért szenvedek, azért gyötörnek; ezért az egy bűnömért ölik meg nyomorult testem. És én nem óhajtom, hogy feloldozzon bűnöm alól; azzal akarok meghalni, arra gondolok az utolsó percig . . . Az a bűnöm, hogy nagyon szeretem a . . . hazámat . . . ezt a szegény, sokat szenvedett hazát . . .

A fiatal pap szólni akar, de nem kél hang az ajkán. Odaborul a rab vállára, átka-rolja nyakát és sir, zokog. A rab meg odavonja a pap kezét ajkaihoz és úgy csókolja.

Ujra nyílik a börtön ajtaja. Komor tekintetű, fegyveres martalócok jönnek be rajta. Az egyik odalép a rabhoz, durva kézzel oldozza fel a láncot s aztán maga előtt kitesztítja a rabot az ajtón.

Nagyot lélekzik a rab, mikor újra napvilágra jő. Nem gondol ő arra, hogy utolsó utja ez; hogy utoljára köszönti a kelő nap biboros sugárkévéje. Csak megy előre a durva martalócok közt. Azok meg röhögve élcelődnek rajta, de a rab oda se hallgat. Gondolata messze jár. Valahol a csillagok között.

Csak mikor megállnak fönn a börtön

hogy a kormány annak a törvénynek legbecesebb alkotmánybiztosítékait hitvány fenéksúly gyanánt kidobta hajójából, hogy megmenthesse a párhatalmi érdeket, mely azt parancsolja, hogy a kiegyezést a törvény megkerülésével is, mindenáron partra kell juttatni.

Hasztalan lobbantják hát szemére Apponyinak és a nemzeti pártnak, hogy cserében hagyják a maguk programját, a mikor a kiegyezés kérdésében állást foglalnak a kormány ellen, mert Apponyi és pártja épen azzal mutatják meg, hogy szorosán ragaszkodnak a hatvanhetes törvényhez, ha ennek nemcsak joglemondó intézkedéseire esküsznek, de megkövetelik, hogy érvényesüljön az a törvény azokban az intézkedéseiben is, a melyek Magyarország részére jogokat biztosítanak.

Ha Bánffy biztosíthatná a magyar törvényhozást, hogy az ország érdekeinek megfelelő kiegyezést Ausztria alkotmányos képviselője a hatvanhetes törvény rendelkezéseinek megfelelőleg elfogad, ellenkező esetben pedig megcsinálja az önálló gazdasági berendezkedést: akkor hűségesebb fegyvertársat a közösség ellen elvi alapon küzdő függetlenségi párttal szemben nem is találhatna Apponyinál és pártjánál.

De a mikor arról van szó, hogy az a szövetség vagy a hatvanhetes törvény ellenére, Ausztria alkotmányos képviselőjének mellőzésével, vagy a Reichsrath követelte változtatásokkal s kvótaemelés árán, tehát az ország érdekeinek feláldozásával létesíttessék: akkor annak a pártnak kötelessége ez ellen nemcsak állást foglalni, hanem minden rendelkezésre álló eszközzel meg is akadályozni, mert a tervbe vett egyezkedés épen a hatvanhetes törvény tekintélyét ingatná meg s a legcsattanósabb bizonyítékát szolgáltatná a függetlenségi párti program helyességének, a mely nyíltan hirdeti, hogy a hatvanhetes törvény föladta az ország önállóságát, mert az még ott és akkor sem érvényesülhet, a hol és amikor azt ez a törvény látszólag biztosítja.

Ebben rejlik a titka a nemzetipárt

udvarán, akkor tekint széjjel. Egy fényes ruhájú, kitüntetésekkel össze-vissza akgatott tiszt oda lép eléje s valami hosszú írást olvas föl előtte.

A rab mosolyogva hallgatja. Nem is igen érti, mert hát nem az ő nyelvén van az, meg aztán nem azon az íráson jár az esze.

De egyszerre mintha felleg borulna homlokára. Idegesen keresgélni kezd s nyugtalanul tekintget széjjel. Aztán odaszól az előtte álló tiszthez.

— Uram! Minden halálra ítéltnek megteszik az utolsó kívánságát. Nekem is volna egy kívánságom. Ott a börtönben elhagytam valamit. Semmi az egész, egy darab rongy. De nekem oly kedves, oly drága. Eskü köt hozzám, hogy el nem hagyom az utolsó órámig. Engedjék meg, hogy felhozhassam; vagy küldjenek le érte valakit.

A fényes ruhájú tiszt nevetett. Aztán odaszólt az egyik emberének, mire az sietve távozott s vissza is tért csakhamar kezében egy ronggyal. A tiszt nézi, forgatja a rongyot s aztán oda adja a rabnak, miközben mormog valamit.

— Dummer Kerl!

Az a szegény rab meg imádkozó tekintettel nézi azt a foszlányos rongyot.

állásfoglalásának s a kormánypárt agyarkodásának, a mely épen a nemzetipárttól félti a hatalom birtokát, mert jól tudja, hogy a nagy érdekszövetség szétrobbantása esetén — egyelőre legalább — a hatalomban más, mint az Apponyi-párt nem fogja követhetni.

A kilépő megyebizottsági tagok.

Pécs, 1898. okt. 17.

Az 1892. év végével megválasztott vármegyei bizottsági tagok egyharmada — mint már jeleztük — ez év végével kilép a törvényhatósági bizottságból. A kilépettek névsora a régi választókerületi beosztás szerint a következő:

I. A pécsi járásban.

1. Kővágó-szőlősi választó kerület: Kesztyüs Antal, Vörös József, Konholy Antal.
2. Patácsi választó kerület: Kan János, Jilly Alajos.
3. Nagy-kozári választó kerület: Simonfay János, Vida István.
4. Szabolcsi választó kerület: Csonka György, Jakobovics László.
5. Hosszu-hetényi választó kerület: Katos Ferenc, ifj., Tóth István.
6. Szalántai választó kerület: Forray Iván, Forray Valér, Sólyom András.
7. Rácpetrei választó kerület: Hagenthurn György, Báter József, Györgyi Ede, Klobucharich Sándor, Ulrich Keresztély.
8. Regenyei választó kerület: Farkas József, Tóth Mózes, Kálmándy József.

II. A baranyavári, illetőleg mohácsi járásban.

1. Dárdai választó kerület: Ifj. Weigert Mátyás, Balaskó János, Stankovits Döme, Sudár Gyula.
2. Laskafalui választó kerület: Tóth János, Antal Gyula.
3. Laskói választó kerület: Kocé Sándor.
4. Csuzai választó kerület: Sebestyén Ádám, Kontra János.
5. Vörösmarthi választó kerület: Órsi Ferenc, Béni Izsák Ferenc.
6. Baani választó kerület: Werner Ferenc, Bundalla Béla, Grosch Vilmos.
7. Villányi választó kerület: Kis Emil dr., Declava Béla, Proksch Arthur.
8. Német-bólyi választó kerület: Szombathelyi József, Horváth Gyula.

III. A siklósi, illetőleg szent-lőrinci járásban.

1. Siklósi választó kerületben: Reisz Adolf dr., Visy Pál, Kossa Dezső.

A kelő nap épen odaveti sugarát a rabra s mintha glóriát vonna körülötte. Az a kis szinehagyott rongy is mintha fényesebbé lenne. Mintha színe kelne a rezgő napsugárban . . . először piros . . . aztán fehér . . . és utoljára zöld . . . A rab meg csak nézi azt a kis rongyot. Köny csillog a szemében . . . Lelke túlrad az érzelmektől.

Halk, elhaló hangon szól valamit.

— Ezt a kis rongyot ássák el velem együtt . . .

A tiszt mormog valamit.

— Dummer kerl!

Aztán oda fordul a legénységhez s harásny hangon vezényel.

— Hab' acht! . . . Feuer!

Hat lövés reszketteti meg a levegőt . . . Az a szegény rab meginog, aztán összerogy. Kezét oda tapasztja szívéhez. Kezében ott a kis szinehagyott rongydarab s mohón issza föl a rab szívéből kiomló meleg, piros vért.

Régen volt ez. Akkor történt, mikor szabadság kélt a szivekben, mikor magyar vér nyomában fakadt a gyöngyvirág . . .

Deér.

2. Nagyharsányi választó kerület, Iványos Soma.

3. Gyüdi választó kerület: Benyovszky Manó, Boda József, Stancsics Ferenc, Percel Béla.

4. Kovácshidai választó kerület: Trimmer Lajos, Németh Alajos, Barta József, Kecskeméti Pál.

5. Oldi választó kerület: Ifj. Gyúró József, Lingg Ede, Bico Gusztáv.

6. Vaiszló választó kerület: Bátor István, Béni János, Tóth Samu.

7. Oszrói választó kerület: Veress Zoltán dr., Henfner Lajos.

IV. a hegyháti járás.

1. Sásdi választó kerület: Gundy Miklós, Polgár József, Pálok Béla.

2. Felső Mindszenti választó kerület: Kinle Mátyás, Brunnner András, Csordás József.

3. Jenői választó kerület: Szily János, Fenicy József, Virágh Károly, Zsolnay György, Szőke István.

4. Magyarszéki választó kerület: Gruzling Ferenc, Kiss Aladár, Schmellás Antal.

5. Mágocsi választó kerület: Glaub József, Schvarz Mátyás.

6. Bikali választó kerület: Rapun Aladár, Grosch Henrik, Stein Ferenc dr., Szabó Gyula, Becht Henrik.

7. Szászvári választó kerület: Kühnel Márton, Tóth Fülöp, Dallos János.

V. a mohácsi, illetőleg a pécsváradi járásban.

1. Mohácsi választó kerület: Margitai Péter, Varga Alajos, Reinic Jakab.

2. Dunaszekcsői választó kerület: Freitag Lajos, Kokány Lajos.

3. Hidasdi választó kerület: Müller János dr., Gayer Gyula.

4. Pécsváradi választó kerület: Strancinger János, Horváth István.

5. Bozsóki választó kerület: Trsztyanszky László, Krátky Ernő, Ollé Fülöp.

6. Nádasdy választó kerület: Mányay Imre, Jahoda Gábor.

7. Himesházi választó kerület: Trem-pacher Ede, Müller György, Seh Károly, Hochmann Ádám.

8. Szilágyi választó kerület: Fölker József, Farkas István, Ládor István, Horváth István.

9. Szajki választó kerület: Köpf Ignác, Máyer Károly, Jeszenszky Gyula, Blandl József.

VI. a szentlőrinci járásban.

1. Szabad-szent-királyi választó kerület: Kata Ignác, Pitz György.

2. Szentlőrinci választó kerület: Polgár Jenő, Kőncey György, Kustos Lajos.

3. Szt.-dienesi választó kerület: Kovács Lőrinc, Krecht Ferenc.

4. Nagy-váti választó-kerület: Tóth Dániel, Tóth Péter Sándor.

5. Bükkösi választó kerület: Herendi Kálmán, Liposits János.

6. Bakonyai választó kerület: Schubert Jakab.

7. Bicsérdei választó kerület: Molnár János, Mesterházy Sándor.

8. Baksai választó kerület: Stenge Ferenc, Szita Sándor.

9. Magyar-mecskei választó kerület: Siska Károly, Koszits Kamill, Rameshoffer Sándor dr.

Végül a szászvári választó kerületben 1901. év végéig terjedő megbizatással megválasztott Freitag Gyula, szászvári körjegyző az 1898. év folyamán meghalt, s a sásdi választó kerületben ugyancsak 1901. év végéig terjedő megbizatással megválasztott Bach János, Mágocs községi jegyző pedig a vármegyei bizottsági tagságról lemondott.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A női kézimunka-kiállítás.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 17.

Mintha nem is a pécsvidéki tanítónők egyesületének kézimunka-kiállításán járna az ember.

A látogató szinte elfelejti, hogy ezt a kiállítást a tanügy hangya szorgalmu, fáradhatlan apostolnői rendezték. Azt hiszi, hogy valami világkiállítás pazar fényvel berendezett kézimunka-csarnokába tévedt. Mindaz, ami művészi értelemben a »kézi munka« gyűjtőneve alá foglalható, ezt itt feltalálni. Elkezdve a remek kivitelű, nehéz keleti smyrna szőnyegtől, lefelé az egyszerű himzésű asztalfutóig, itt minden képviselve van.

Kézi festés, hajmunka, tüfestés, szalag-himzés, arany és tüllhimzés, bőr és faégetés, az olasz, japán, keleti és renaissance stílusban, tarka, jóleső színvegyületekben váltakoznak egymással.

Az első, nagy s hatalmas benyomás hatása alatt azt sem tudja a belépő, hogy hová? s mit nézzen meg először.

Hiszen minden oly szép, oly művészi, hogy tekintetével meg sem állapodva az egyik kiállított tárgyon, siet a mellette levő képet, vagy himzést szemügyre venni, mely szintén lebilincseli, fogva tartja.

Idő kell ahhoz, hogy a szemlélő valóban végig tudja élvezni azt a gyönyört, melyet a kiállítás nyújtani képes.

Már maga a vendégek fogadása is meglepő. Hatalmas pálmák, széles levelű délszaki növények alatt ülnek a rendező bizottság tagjai, azok az üde, mosolygó arcú asszonyok, ellentétlenül szépségű fiatal leányok, kik elragadó kedvességgel s lekötözölő szívélyességgel fogadják s kalauzolják az érkező vendégeket, heteken át tartott nehéz fáradságuk édes gyümölcsei között.

Hát még a tombola! Mennyi szellemes rafinériával, mennyi körültekintő gondval vannak azok a tombola tárgyak összeállítva. Szébbnél szébb dolgok, melynek mindegyike egy-egy kedves emlék lesz a szerencsés nyerőre.

A tombola rendezésében nagy része van városunknak, a nemes cél érdekében bőkezűen adakozó közönségnek is, de nagy elismeréssel kell adóznunk a rendező bizottság két fáradhatlan tagjának, *Leordinay Gizella* és *Gonda Mariska* kisasszonyoknak is, kik lankadást nem ismerő buzgalommal fáradoztak ugy a kiállítás, mint a tombola rendezés sikerén. A tombola tárgyak száma kétszáz s ennek ellenében négyszáz sorsjegyet, illetve számot bocsájtott ki a rendezőség s így eléggé nagyok a nyeresései.

Ügybuzgalmukért fényesen is jutalmazza a közönség a kiállítás rendezőségét.

Az érdeklődés óriási, mit leginkább bizonyít az, hogy vasárnap és a mai nap folyamán közel hatszázán látogatták meg a kiállítást.

A két napon városunk notabilitásai közül megjelentek: *Mutschenbacher Győző* és neje, *Koharits Beatrix*, *Kindl Józsefné*, *Molnár Alzredesné*, *Sikorszkyné*, *Förster Ottóné*, *Fischer Ferencné*, *Schapringer Gusztávné* és *Schapringer Mórincné*, *Grünhuth Adél*, *Mendl Lajos* főorvos, *Vaniss Sándor* főszolgabíró, *Krászonyi Ferenc*. A »Miasszonyunk«-ról nevezett zárda növendékei, a tanító-képezde növendékei, Nagy huszárszázados és neje, *Bodó Aladárné*, *Geiger Lajosné* és még számosan.

Felbuzdulva a méltó, nagy sikeren, elhatározta a kiállítás rendező-bizottsága, hogy a kiállítást *f. hó 20-áig (csütörtökig)* nyitva tartja, mit igen helyesen tesznek, mert ha a kiállítást csupán a zárásra kitűzött első határnapig (hétfőig) hagyták volna nyitva, — a kiállítás eddigi látogatottsága után itélve — az érdeklődő közönség legnagyobb része meglett volna fosztva a női kézimunka-kiállítás megtekintésétől.

A tombola tárgyak kisorsolása is *csütörtökön délután 5 órakor* a polgári leányiskola

földszinti termében történik. Ezen a napon *délutáni négy órától* azok, akiknek tombolajegyük van, belépti díj mentesen tekinthetik meg a kiállítást. A kik a tombola tárgyak kisorsolásánál személyesen meg nem jelenhetnek, sziveskedjenek jegyeikkel megbízottat küldeni az esetleges nyeremények átvétele végett.

Hirek.

Pécs, 1898. okt. 15.

Két rabló a padlásán.

A betyárvilág ugyan letelt már s nem rabolják ki untalan országutakon a vásárosokat, hanem azért akad még mindig vakmerő rabló, aki nem áttal csendes házak padlásának sötétjében bujkálni, mint példa mutatja.

A szigetkülvárosi rendőrök bóbiskolnak az éjjel a kaszárnyaszobában, amidőn rémült ember töri rájuk az ajtót.

— Segítség!

— Mi az no?

— Baj van. A Kántor Miklós háza padlásán két rabló van bezárkózva. Nem mer senkisémet feléjük menni.

No ez nagy eset. Megy is azonnal négy markos rendőr kardosan és revolveresen a Xavér-utcába, ahol a Kántor-ház van. Hát már tele az utca néppel. Ki bóttal jött, ki tejszével, de volt olyan is, aki kaszát hozott, mert mindenáron meg kellene fogni ezt a két gaz rablót.

— Embert akartak ezek itt ölni.

— Gyilkolni akartak.

— Alighanem sok fegyverrel vannak.

Igy tárgyalt a ház előtt az összegyűlt közönség, tekintetvén föl a bezárt padlásra. A rendőrök is tétovázva álltak, hogy mit kellene csinálni. Annyi bizonyos, hogy a padlásról folytonos zörgés és dörömbölés hallatszott.

Az egyik rendőregény utóbb aztán elunta az álldogálást. Elővette a revolverét, fölment a padlásajtóhoz s berugta. Azután a revolverét előre tartva, bátran belépett a sötét helyre.

Ebben a pillanatban szörnyű zörgés hallatszott s a rendőr mellett kifutott a padlás ajtón — egy nagy fekete macska. Ez volt a két rabló, egy személyben s miután erről meggyőződtek, mindenki haza vitte a botját, fejcséjét, kaszáját s lefeküdtek aludni.

Jó szerencséje a két rablónak, hogy csak macska volt, mert különben tisztára agyonverték volna őket.

Napirend 1898. október 18-án.

Naptár: kedd, okt. 18. — Róm. kath.: Lukács. — Prot.: Lukács. — Görög-kel.: (okt. 6.) Tamás. — Zsidó: Marchesz 2. — Nap két 6 óra 8 perckor; nyugszik 4 óra 49 perckor. — Hold két 9 óra 52 perckor délelőtt; nyugszik 6 óra 12 perckor este.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Borult, enyhe idő, eső várható. Erdőőri szakvizsga a vármegyházán délelőtt 9 órakor.

Ellenőrzési szemle a Scholtz sörházban d. e. 8 órakor.

Színház: »Börögér« operette.

— (Letelt a gyász.) Pécs városa és Baranyavármegye Erzsébet királyné emlékére tartott rendkívüli közgyűlésén kimondta, hogy harminc napi gyászt rendel el s a gyászlobogók szeptember 17-től, a királyné temetése napjától kezdve harminc napig kint tartandók a vértanuhalált halt dicső királyné emlékére. Ma van harminc napja, hogy eltemették Magyarország Nagyasszonyát, kinek halála siralmas gyászba borította azt a galamb-ősz aggastyánt, aki Isten kegyelméből Szent István apostoli koronáját viseli fején, a mi jó királyunkat. De nemcsak az ő hitvesi szívét sujtotta a megrendítő hír mérhetlen fájdalom, hanem a mienket is, vele érző, örömben, bánatban osztályos hű magyar nemzetét is. Még

emlékezünk annak a fekete szombatnak rémes alkonyatóira. Bár mosolygott akkor is a verőfényes nap, végső sugarai mit sem sejtve csókolgatták a hegyek ormait, annak a rövidszavu táviratnak futó tűzként terjedő híre sötétte, gyászfeketévé varázsolta körülöttünk a világot. Erzsébet királyné meghalt! A vértanuk megdicsőítő halálával hunyta le szemét, távol idegenben, egy elvetemült fanatikus lélek halálos tördölése következtében. Ugy élt, mint egy védőangyala egy sokat szenvedett nemzetnek és úgy halt meg, mint egy szent. Büszke paloták és egyszerű gunyhók egyaránt gyászt öltöttek. Fekete színüvé vált a gyász imponzans megnyilatkozásától az egész ország. Gyászerdőket lobogtatott mindenfelé a szellő. És a mérhetlen gyásznak utolsó része nálunk ma ért véget. Holnap már leszedik a gyászlobogókat s ismét a szürke köznapiasság mezébe öltözik a város külső képe. De ez nem azt jelenti, mintha a feledés takaró fátyola borulna imádott Nagyasszonyunk áldott emlékére! Csak a külső megnyilatkozásban ér véget a gyász, ér véget a mi harmincnapos gyásznak. Szíveinkben, lelkünkben azért gyászolni fogjuk örökké a mi királynénk gyászos elhunytát!

— (Esküvők.) *Gárdonyi Antal* dombóvári bornagykereskedő, vasárnap esküdött örök hűséget Temesvárott menyasszonyának *Kramer Jenny* kisasszonynak. — *Girardi Rezső*, *Girardi József* pécsi fogtechnikus öcscse, pestmegyei szolgabíró, tolyó hó 22-én esküszik örök hűséget Budapesten a belvárosi plébánia-templomban *Lukácsi Arankának*. — *Vajda Imre* szegedi gyógyszerész f. hó 25-én lép házasságra Budapesten *Dorner Sárival*, *Dorner Sámuel* barcsi földbirtokos leányával. — *Ma délelőtt féltizenegy órakor fényes esküvő volt városunkban is. Requinyi Ede* gazdasági intéző, *Requinyi Géza* főreáliskolai tanár fia, tartotta egybekelését *Schlauch Emiliával*, *Schlauch Imre* építész leányával. A polgári esketést *Majorossy Imre* polgármester végezte s tanuk voltak *Taky Gyula* és *Höffler János*. A polgári kötés után az új pár a diszes násznépkel együtt a székesegyházba vonult, hol frigyüket egyházilag is megáldatták.

— (Kihallgatás a királynál.) O Felsége a jövő csütörtökön, f. hó 20-án d. e. 10 órakor s további rendelkezésig a következő hétfői és csütörtöki napokon is, Budapesten legfelsőbb kihallgatást fog adni. Előjegyzések a kabineti irodában (budai kir. várak) eszközöltetnek.

— (A bíráló bizottság ülése.) A város bíráló bizottsága holnap (kedden) d. e. 10 órakor ülést tart a főispán elnöksége alatt a polgármester hivatalos helyiségében. Az ülésen a városi legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok jövő évre összeállított névjegyzéke ellen beérkezett felszólalásokat veszik elbírálás alá.

— (A hadapródiskola vendége.) A tegnap esti gyorsvonattal Budapestről Pécsre érkezett *Bihar Ferenc* tábornok, a honvédelmi miniszterium katonai nevelési csoportjának főnöke, hogy a honvédhadapród iskolát megsemmelje. A tábornok az »Arany Hajó«-ba szállt s ma délelőtt a hadapródiskolában jelen volt a növendékek előadásain. Délben a tábornok tiszteletére díszvendég volt a hadapródiskola dísztermében, melyben a honvéd tisztikar teljes számban vett részt.

— (Az ujoncozás.) Az 1899-ik évi ujoncállítási előmunkálatok már megkezdettek; ennél fogva figyelmeztetjük az 1878., 1877. és 1876. években született, ugy helybeli, valamint idegen hadköteles ifjakat, hogy a f. évi november 1-től kezdve november hó 30-áig a katonai ügyosztályban annyival is inkább megjelenjenek, minthogy ellenkező esetben a védtörvény 35. §-a alapján megbüntetik őket.

— (Halálozások.) Báró *Puchner Károly*, bikali nagybirtokos, a cs. és kir. Radetzky-féle 5. sz. huszárezred tényleges állományu kapitánya, agyszélhűdés következtében a Bécs melletti *Burkertdorfi* ideg gyógyintézetben f. hó

15-én meghalt. Tetemei a maróci családi sirboltban fognak elhelyeztetni. — *Trebitscher Dani*, ecetgyáros, ki már huzamosabb idő óta fekvő beteg volt, vasárnap a délutáni órákban beállott szélhűdés folytán meghalt.

— **(Novemberi előléptetések.)** A november elsejével történő előléptetések alkalmával a közöshadseregnek nemcsak a létszámhiányt fogják pótolni, hanem egyes rendfokozatokban a tisztikar létszámát azért emelni is fogják. A gyalogságnál: 168 főhadnaggyal, a lovasságnál 7 alantás tiszttel, az utászcsapatoknál 3 elsőosztályú századossal, a szekerezésnél 7 alantás tiszttel emelik a létszámot. A katonai orvosi-kar állományát 15 orvossal, a hadbiztosok létszámát pedig 7 hadbiztossal szaporítják, természetesen a létszámhiány pótlásán kívül.

— **(Népgyűlés az önálló vámterület ügyében.)** A helybeli szociáldemokrata párt folyó hó 23-án, a jövő vasárnap, délelőtt 9 órakor a városi Tornacsarnokban népgyűlést szándékozik tartani az önálló vámterület ügyében. Az egybehívók már beadták a népgyűlés engedélyezése iránti kérvényüket a hatósághoz, a mely azonban még nem hozott végzést e kérvény tárgyában.

— **(Új kórházi orvos.)** A főispán a mohácsi vármegyei László-kórháznál leköszönt *Tomics Márk dr.* alorvos helyére *Vida Lajos dr.-t* nevezte ki kórházi alorvossá.

— **(Himlőoltások kezdete.)** *Tolnai Vilmos dr.*, második kerületi tisztí orvos, tb. főorvos, tegnapelőtt kezdte meg kerületében a védhimlő-ujraoltásokat. Az oltások naponként folynak a jelentkezések sorrendje szerint a kerületben.

— **(Egyházmegyei hírek.)** *Csizmadia Alajos dr.* Dunaszekcsőről Szegzárdra, *Diósy József* Laskafaluról Dunaszekcsőre, *Bohner Mária* Nagy-Nyárádról Laskafalura, *Tichy Sándor* Bátoról Tevelre, *Kis Arisztid* Kurdról Tevelre és *Mayer Tódor* Tolnárról Kurdra helyeztetek át segédlelkési minőségben.

— **(Mégmérgezett erdész.)** A somogy-toponári főerdész tegnapelőtt jókor reggel kocsiára ült, hogy körutat tegyen erdeiben. A hűvös reggelen az erdész elővette pálinkás butykosát, hogy igyék belőle; de csak nagyon keveset nyelt le a pálinkából, mert fanyarnak és keserűnek találta. Pár perc múlva már nagyon rosszul érezte magát s az a gyanuja támadt, hogy pálinkájában strichnin van. A rókák és kóborló kutyák ellen ugyanis az erdész strichninnel mérgezett húst szokott kitenni s az a gyanuja támadt, hogy valaki butykosába abból a méregből tett bele valamelyest. Utasította tehát kocsiát, hogy lóhalálba hajtsa Kaposvárra az orvoshoz. Mire azonban az orvoshoz érték, az erdész már nagy kinokat szenvedett, tagjait merevedni érezte s az orvos csakugyan konstataulta rajta a mérgezést. Nyomban hánytatót adott be neki, majd kimosta az erdész gyomrát, mire az jobban is lett, de azért még mindig veszélyes betegen fekszik. A butykos tartalmát megvizsgálták és konstataálták, hogy a pálinkában csakugyan strichnin van. Hogyan jutott bele, vajon véletlenül vagy mérgezési szándékból-e, a vizsgálat lesz hivatva kideríteni, mert az esetet bejelentették a vizsgálóbíróknál.

— **(A „mehet!” halála.)** A hivatalos lap vasárnapi száma közli a kereskedelmi miniszter rendeletét, mely szerint a vasutaknál induláskor használni szokott „mehet!” jelzést november 1-jével beszünteti s helyette „indulásra készen” jelzést, illetve egy sipjelzést rendel el. Az „indulás” jelzés helyett „helyeket elfoglalni” jelzés használandó az új rendelet szerint, mely élénk példája a mai kormány magas reformatori szellemének.

— **(A gyilkos vő.)** Kovács István dunaföldvári lakos rossz viszonyban élt feleségével, szül. Bóde Juliannával. Az öreg Bóde János egy reggel elment Kovács István vejéhez és kérdőre vonta őt, hogy miért viszálykodik mindig és miért űzte el magától a fele-

ségét? A beszédre előjött az elűzött asszony is, a ki azonban csakhamar az utcára menekült férje elől, mivel félt tőle. Kovács utána ment és elkapta a derekát, mire ez sikoltani kezdett. A civakodók közé jött Bóde Jánosné is, a ki keményen dorgálni kezdte vejét. Az anyós annyira dühbe hozta a vőt, hogy zsebéből kést vett elő. Ennek láttára az após rászólt vejére, hogy miért vette elő a kést s tegye el azt. Kovács azonban nem tette el a kést, hanem tövig Bóde János apósa hátába szurta, a ki menten összerogyott. Az orvos véleménye szerint a szúrás halálos s így Bóde életben maradásához nincs is remény. A gyilkos vőt a bíróságnak átadták.

— **(Tűz.)** Hőgyészen a napokban nagy kazal-tűz volt. *Pech Mihály*, ottani lakosnak szerűskertjében támadt a tűz és több szénakazlat elhamvasztott. Az összes kár hétszáz forintot tesz ki, mely szerencsére megtérül, mert a leégett kazlak biztosítva voltak. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálatnak hem sikerült megállapítania.

— **(Körözött templomablók.)** Az elmúlt napokban Szombathelyen eddig ismeretlen tettesek a Domonkos rendű szerzetesek templomában feltörték Szent Antal perselyét s annak tartalmát — mintegy száz forintot — elrabolták. Vasárnap érkezett Vaszary főkapitányhoz a szombathelyi rendőrség körlevele, melyben a templomablók tágkörü, érellyes nyomozását kéri.

— **(Szerelmi dráma vér nélkül.)** *Kelemen József* kocsi, halász-utca 2. sz. a. lakos, már régóta gyanakodott feleségére, hogy az az ő távollétében szerelmi viszonyt folytat egy katonával. A féltékenység zöldszemű ördöge nem hagyta nyugodni a szegény kocsi, ki mialatt a siklósi uton, — a hol alkalmazva volt — a lovakat vakarta, folyton arra gondolt, hogy csalfa felesége talán épen akkor dől kedvese ölelő karjai közé. Elhatározta, hogy meggyőződést szerez magának a dologról. Vasárnap este azt mondta a feleségének, hogy az uraságot ki kell vinnie Rácvárosba, s így az éjjel aligha jön haza. Alig ütötte el azonban a toronyóra a tizedet, *Kelemen* hazasompolygott s bezörgetett lakása ablakán. Soká kellett várnia, míg ajtót nyitottak, amit ő már magában véve is eléggé rossz jelnek tartott. S előérzete nem csalta meg. Bent a szobában meg is találta a csábitót, egy hiányos öltözetű, 44-ik gyalogezredbeli közlegény személyében, ki megpillantva a dühös férjet kerekét akart oldani. De *Kelemen* József nem eresztette. Rácsukta az ajtót a szerelmesekre s rendőrt hívott, kivel a megcsipett don Juant bekísértette. A rendőrség természetesen azonnal szabadlábra helyezte a póruljárt hadfit, mert a szerelmes katonák szívügyei — tudvalevőleg — nem tartoznak a rendőrség illetékessége alá.

— **(Orvosok a haditengerésznél.)** Az orvosok hiánya a haditengerésznél különösen az utóbbi időben igen érezhetővé vált. A közöshadügyminiszterium haditengerészeti osztálya most nyílt pályázatot utján akarja az orvosok hiányát pótolni. Az orvosi oklevéllel bíró pályázatokat, ha a haditengerészeti szolgálatra máskülönbent testileg is alkalmasak, mint ideiglenes korvéta orvosokat alkalmazzák. Mint ilyenek 900 forint évi fizetést, 120 forint pótdíjat és szabályszerű lakbérilletéket kapnak. Két évi próbaszolgálat után egy vizsga letételére vannak kötelezve, melynek sikerétől az állandósítás függ.

— **(Talált kutya.)** A pécsi 4-ik sz. vasuti örháznál egy vadászkutyát találtak. Ebvedjegyén „Vác városa” felirat van. Igazolt tulajdonosa a vasuti örnél átveheti.

— **(Merénylet egy község háza ellen.)** Várkony községben vakmerő merényletre vetemedett egy csomó suhanclegény. Éjnek idején a község háza elé osontak s annak kapuját késekkel és baltákkal össze-vissza rongálták. A nyomozás a merénylők után megindulván, nyolc legényt le is tartóztattak, mint a merénylet elkövetőit. A letartóztatottak, úgy-

mint *Sipos András*, *Fóris István*, *Bognár Ferenc*, *Szabó József*, *Nagy János*, *Pető Mihály*, *Kovács Mihály* és *Tóth János*, tettüket beismerték s följelentették őket a tamási járásbíró-ságnak.

— **(Április — Októberben.)** Már-már megbarátkoztunk azzal a gondolattal, hogy immár rajtunk ütött a rideg ősz, az ő hideg, nedves időjárásával. Két napig úgy is indult az idő, mintha már Ég tudja mennyire benne volnánk az őszben. Szakadt nyakunkba a hideg záporosó, a levegőt nehéz, fojtó ködpára töltötte be s örült mindenki, ki az otthon, vagy a kávéházak meleg, derült légkörébe juthatott. De ma valósággal áprilist járatott velünk az időjárás. Az egyik percben a szürke, komor felhőköl csak úgy szakadt a zápor, a másik percben meg a nap erős sugarakkal tűzött le a derült égről. Szinte levette az emberről a föltöt. Valóban beláthatlanok Jupiter pluvius utai, ki még októberben is megcselekszi az áprilist.

— **(Ahol egy évig nem volt eső.)** Kalifornia nagy része vallhatja magának azt a szomorú kiváltságot, hogy ott majdnem egy évig nem volt eső. Október 21-én lenne egy éve, hogy Kalifornia sok vidékén nem esett eső, de múlt hétfőn — mint a kaliforniai Truckec-ből jelentik — megereedt az esőzés. A nagy szárazságot az aranytermő Kalifornia igen megsínylette. Nem temett szinte semmi és most is, például egy métermázsza széna ára 50 forint, holott más években 10 forint szokott lenni.

— **(Megőrült a fia után.)** Sok családi baj érte *Ferger János* szegzárdi földmivest, a mihez még hozzájárult az is, hogy most munkabíró fiát elvitték katonának. Az ugys megzavarodott szegény ember ezt annyira a szívére vette, hogy beleőrült s gyógykezelés végett a napokban a szegzárdi *Ferenc-kórházba* vitték.

— **(A becsületes megtaláló.)** Mindazok, akik valahol valamit elvesztenek első sorban is a becsületes megtalálóban bízhatnak. Hogy mily jogosulatlan ez a bizalom, azt világosan mutatja az alábbi eset. Valaki már hetekkel ezelőtt egy női órát láncsal együtt elvesztett, de az óra mindezideig nem került meg. Vasárnap névtelen feljelentés érkezett a rendőrséghez, hogy egy nő, kinek neve a vizsgálat érdekében, ez idő szerint még titok, még hat héttel ezelőtt talált egy női órát láncsal együtt, azt azonban nem adta át a rendőrségnek. A rendőrség megindította a vizsgálatot a feljelentés folytán, mely igaznak bizonyult. A talált órát igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél, a hol a nem épen becsületes megtaláló is ül, várva megérdemelt büntetését.

— **(Félnek a büntetéstől.)** *Engel Géza* és *Szlovák Zsigmond* bonyhádi illetőségű fiatal emberek, összeütközésbe kerülvén a renddel, kihágás miatt vonták őket a rendőrség felelősségre. Ők azonban, úgy látszik, jobbnak látták az ítéletet be nem várni, hanem sietve ismeretlen vidékre költözni. És sikerült is nekik az odábbállítás, mert most, mikor a büntetést ki kellene állaniok, nem találják őket sehol. *Engel Géza* talmud-tanuló, *Szlovák Zsigmond* pedig pincér s tartózkodási helyük kipuhatólása végett folyik a nyomozás.

— **(Az öreg leány halála.)** *Bajzát Mari* 63 éves leány, már néhány év óta munkaképtelen lévén, itt Pécsen egyik rokona *Kalmár Zsigmond* pálya-utca 59. szám alatti lakosnál tartózkodott. Az ősz haju leány ma reggel hét órakor kiment az udvarra s néhány perc múlva hangtalanul összerogyott — meghalt. Szívszélhűdés érte. A hirtelen elhunyt öreg leány, állítólag nővére *Bajzát Ignác* marcalii főszolgabírónak.

— **(Vosinszky Mór a régészeti kiállításon.)** Szombaton meglátogatta a régészeti kiállítást *Vosinszky Mór* szegzárdi apátkanonok, a szegzárdi muzeum megalkotója. Néhány órai alapos és behatóan szak-

szerű áttekintés után meglepetésének és nagy örömének adott kifejezést a látottak fölött s a többi szakértővel egyetemben szintén nagyon is hangsúlyozva kijelentette, hogy ezt a kiállítást többé leszerelni egyáltalában nem lehet, de nem is szabad, mert a város és megye egy megbecsülhetetlen kincstől foszthatnának meg.

(Levél Amerikából.) Miklós Pista, a ki Amerikában Steven M. Kovácsi név alatt él, a napokban levelet irt Amerikából egyik ismerőséhez. A levél Hazleton Pa-ból van keltezve, szeptember 23-án adták fel és október 6-án érkezett meg. Miklós Pista, mint írja, nagy hányattatások közt él; akármibe fog, nem megy s azt írja, ha történetesen susztemnak áll be, bizonyos, hogy láb nélkül járnának a yankék: szóval, nincs amerikai szerencséje munkája mellett is, s e mellett nagy családot kell neki fentartani. Volt már táncmester, borkereskedő, ügyvéd stb. s az angol nyelv tökéletes elsajátítása mellett sem ment a dolog jól. Naponkint 16 órát dolgozik, hogy csak kenyere legyen. De azért még mindig nem csügged s verejtékes homlokkal keresi a szerencsét. Jó szíve most is kicsillog leveléből s szeretettel köszönti levelében ismerőseit, egykori jó barátait. Nem lehetetlen, hogy hazai földben temetik el, s megjön, mert a honvágy minden léptében üldözi!!

(Elveszett kis leány.) Wagner József Rigóder szabóési-ut 5. sz. alatti lakos 5 éves Anna nevű leánya vasárnap este 8 órakor el ment hazulról s az éjj folyamán sem tért vissza. Az aggó szülei még éjjel jelentést tettek az esetről a rendőrségnek, mely azonnal elrendelte a kis leány kerestetését. A kis Wagner Anna meg is került ma reggel. A felsővámház-utca 54. sz. a házban találtak rá a kutató rendőrök. Hogy miként került oda a kis leány, azt eddig még nem

lehetett megállapítani, de valószínű, hogy az esős sötét estén eltévedt.

(Az utca neveltjei.) Rongyos, szájalmas alakok ténferegnek az utcákon a csipős őszi szélben. Meztláb, csaknem ruhátlanul ácsorognak és megdöbbennek a járókeleket borzalmas külsejükkel, nyomorúságot kifejező arcukkal. A rendőrség oltalmába vehetné az utca ezen nyomorult neveltjeit, mielőtt a legnagyobb elkéserevés hajtja őket a policia karjaiba, de akkor már nem a közbiztonság előnyére.

(Körülírással.) Egy szomorú ábrázatu magyar billegett be a rendőrkapitánysághoz. Egy ideig himezett-hámozott s egyszerre csak azt mondta:

— Kérem ássan, valami ügyes-bajos tehén erányában jövök.

— Ügyes-bajos tehén? — mi az?

— Hát nem tud a maga lábán járni, kérem ássan.

Az atyafi aztán kimagyarázta, hogy a tehene beteg.

(A sineken heverő holttest.) Szombaton éjjel a bonyhádi vasuti állomás és az állomás után következő első őrház között a személyvonat elgázolt egy asszonyt. A darabokra tépett holttest ott feküdt a vágányokon vasárnap estig, mert a hatóság nem intézkedett elszállítására. Hogy kicsoda a vonat által elgázolt asszony, még eddig nem tudják; valamint azt sem, hogy öngyilkos volt-e, vagy talán a vonaton utazott és véletlenül leesett a robogó vonatról. Az esetről ma távirati uton értesítették a pécsi forgalmi főnökséget s az ügyben a vizsgálatot megindították.

(Gyilkosság) Vér Józsefné sz. Egidi Róza péllérdi napszámosnét f. hó 16-án a délutáni órákban a Készü felé vezető ut árkában halva találták. A hullán külerőszak nyomai látszanak, s így valószínű, hogy az

asszony gyilkosság áldozata lett. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

(Henry Clay.) A szivaros emberek előtt vajmi kitűnő hangzása van e névnek, akár csak a Bock, Upman, Villarry Villar, meg a többi szivar-dinasztiák nevének. Finom Havanna-szivarok potrohos hasán vörös pántlikán ékeskedik az a név, melynek említése a nikotinos gyönyörök non plus ultráit idézi a füst-nuanszok ismeretébe beavatott lelkek elé. Nos, ez a név alighanem el fog tűnni a szivaros árjegyzékből, — egy csillag, amely lefut a specialitások égboltjáról. A Henry Clay-cég ugyanis azt jelenti, hogy gyárait alkalmasint megveszi egy angol szindikátus és ezentúl nem lesznek Henry Clay-szivarok. Azaz, hogy a gyártmány meglesz, csak az etiquette lesz más, úgy, hogy az uri szivarzóknak éppen csak a Henry Clay névtől kell bucsut venniük.

(A legújabb hóbort.) Amerika, minden derék ujtásnak és minden hóbortnak hazája, ismét új dologgal áll elő. Ez az új dolog a fotografálásra vonatkozik és alkalmas ad az embereknek arra, hogy láthassák, milyennek lennének ők, mint mumiák. Az Egyiptomból hazatért chicagói fiatal hölgyek kezdték azt a divatot, hogy az arkeológia iránt való rajongásukat bebizonyítsák. Egy Kairóban dolgozó fotográfus erre a célra különböző nagyságu koporsót szerzett be és ezekben fotografálta le az amerikai hölgyeket. A koporsót az arc reprodukálásához szükséges nyílás kivételével természetesen egészen elzárta. A tehetősebb köröknek megtetszett ez a dolog és most Chicagóban semmi sem olyan kápos, mint a mumia-fotografia.

(Árt-e a cukor a fognak?) A sok valótlanág között, melyekkel az emberek manapság magukat hitegetni engedik, a legelterjedtebbek egyike az, hogy a cukor gyakori fogyasztása és általában a cukortartalma

fi
J
n
m
ajt
a
m

eg
rá
kise
foly

nég
szán
gáz
zárv

kibo
Janc
melj

nyo
dók
ker
a

vo
pe
ro

gc
hi
eg
tó
leg
ol
a
ac

K
év
és
te

ételek és italok a fogat elrontják, holott ezt még sohasem sikerült bebizonyítani. Rendesen arra utalnak, hogy azon egyének, különösen pedig a gyerekek, a kik sok édességet fogyasztanak, rossz fogakkal bírnak. Itt valószínűleg az okot elcserélték az okozattal, mert ezeknek a foguk nem azért rossz, mert sok cukrot fogyasztanak, hanem mert hihetőleg — velük született szervi fogyatékoság, vagy valami betegség következtében — már születésüktől fogva rossz fogazattal bírnak, melynek folytán ugyszólván ösztönszerű előszeretettel viseltetnek a cukor iránt, mely a szaktudósok szerint fontos tápanyagot képez. Csak így magyarázható meg azon tünet, hogy a tropikus éphajlat lakói nagymérvű édesség-fogyasztásuk dacára kitűnő és tartós fogazattal bírnak. Nézzük csak meg akármely néger gyönyörű, hófehér fogait, melyeket a legcukorgyűlöbb európai is megirigyelhet tőle. Az angolok is, mint elismert édességkedvelők általában jó fogaknak örvendenek. Tagadhatatlan azonban, hogy vannak ártalmas édességek is, mint a bonbonok, konfitürök, limonádék, a melyek gyümölcssav-tartalmuk miatt, minthogy a sav megtámadja a fogzománcot, a fogakat megromtják.

Művészet, irodalom.

○ **Aranylakodalom.** *Beöthy László és Rákosi Viktor*nak ez a hatásos jelenetekben gazdag alkalmi darabja, került színre szombaton este közepes számú közönség előtt. Ennek oka azonban nem a darab iránti érdeklődés csökkenése, hanem a sűrű záporban aláhulló eső volt, mely sokakat visszatartott a színház látogatástól.

A szereplők ezen az előadáson is a szokásos jók voltak. *Bihari Akos*, *Koltay Jenő*

szerepében, *Angyal Ilka* (Katica) a két főszereplő, teljes tudásukat vitték a színpadra, s általános meglepedésre játszottak. *Bérci Gyula* mint Mikulák János valóban kitűnően interpretálta a hazáért rajongó, áldozatkész honvédkáplárt. Mindvégig hatást keltett természetes játékaival. Nem kisebb hatást ért el *Hunyady* a magyar fogolyszabadító, lengyel szerepében. A magyar barát *Krausz bácsi* szerepében *Andorffy* kitűnően festett. Dicséretére legyen mondván, eléggé kómikus jellegű szerepében semmi túlzást sem vitt bele. *Peterdi*, Howard kereskedő és egyéb szerepeiben eléggé jó volt.

Somogyi direktor a kormányzó szerepét játszotta, de oly hidegen, oly szenttelenül, hogy játéka minden természetességet nélkülözött. Bizony ilyen halvérű kormányzó 48-ban alig lett volna képes, nagy és dicső tettekre inspirálni a nemzetet.

Fel kell még említenünk *Janikyt*, a társulat pénztárnokát is, a ki a palócgazda szerepében eléggé jól festett.

S most még egyet. A 44-ik gyalogezred ezredparancsnoksága valóban megmagyarázhatatlan okoknál fogva az Aranylakodalom előadásától megvonta a katonazenét. Hogy mi indította az ezredparancsnokságot erre az — enyhén szólva — furcsa intézkedésre, azt nem tudjuk. Mi a a magunk részéről semmi »rebellisch«-et nem látunk a darabban. Node ha már megtették, hát Isten neki! Csak az volt kár, hogy az ezredparancsnokság jóvoltából, zenehiányából a darab egyik hatásos képe a »toborzás« kimaradt. Bár erre sem lett volna szükség, mert egy kis jóakarattal és kevesebb nembánomsággal, találhatott volna a színházi intézőség Pécsen olyan cigány zenekart, mely a jelenet »toborzási-tánc« zenéjét szolgáltathatta volna. A darabot vasárnap este telt ház előtt megismételték. (K.)

○ **Uj darabok műsoron.** A pécsi nem-

zeti színházban e héten két új darab fog színrekerülni és pedig a »*Jafet tizenkét felesége*« című énekes bohózat és a »*Dreyfus kapitány*« című dráma. Az előbbi sok előkészülettel igényel és azért maradt is le a múlt heti műsorról. Különös gond lesz fordítva a nők toilettéjére, melyeket *Somogyi Károly* színigazgató saját költségére állíttat ki és a kalapok, napernyők, melyek szintén egyformák, már meg is érkeztek Budapestről; ebben a darabban szerepelni fog az összes operette személyzet s az igazgató reméli, hogy telt házak lesznek előadásai alkalmával és így megterülnek a darab érdekében tett tetemes kiadásai. *Dreyfus kapitányban* *Angyal Ilkának* lesz kitűnő szerepe s ebben is fellépnek a társulatnak csaknem összes férfitagjai. Egyelőre nem mondunk véleményt a darabról, csupán annyit jelzünk, hogy anyaga a Franciaországot annyira foglalkoztató *Dreyfus pörből* van merítve s nemcsak színtársulatunk *Kaposvárott*, de *Debrecenben* is előadta az ottani társulat, a mikor az intrikus *Patty du Clam*-ot személyesítő *Fenyéry Mórt* csaknem elverte a karzati publikum.

○ **Leopold Franciska.** Színtársulatunk volt primadonnája, *Leopold Franciska*, jelenleg a debreceni színtársulat tagja. A debreceni közönségnek most mutatkozott be a »*Hunyady László*« operában s felléptéről a következőket írják: »*Leopold Franciska* mutatkozott be *Erzsébet* szerepében. Mielőtt még hang jött ajkára, pusztán megjelenésével is megnyerte tetszésünket. Minden mozdulata eleganciát, rou-tint és nagyfokú intelligenciát árul el. A rémlátás jelenetét valóban megrázó erővel énekelte és játszotta meg. Hangja erősen csengő, nemesen érces; mozdulatai biztosak, iskolázottsága tökéletes.« A darabban egy másik ismerősünk, *Thurzó Ilona* is szerepelt, ki *Gara Máriát* énekelte nagy sikerrel.

fiat
vesz-
tenek
ban biz-
alom, azt
laki már
al együtt
m került
rkezett a
neve a
ég titok,
dői órát
lta át a
itotta a
igaznak
nosa át-
pen be-
érdemelt

1.) *En-*
ádi ille-
e kerül-
öket a
ugy lát-
n várni,
zni. És
t most,
k, nem
l-tanuló,
őzkodási
omozás.
2.) *Baj-*
év óta
rokona
m alatti
ány ma
néhány
— meg-
elhunyt
Ignác

észeti
gatta a
egzárdi
egalko-
szak-

fiat
Józ
me
má
ajt
a l
maj
egy
rats
kise
foly
négy
szán
gazd
zárva
kibor
János
mely
nyom
dókat
került
a péc
volt le
pedig
rom é
goly.
hirt a
egy K
tőztato
legutób
olyan te
a mely
adatott
A
Kovács
év alati
és százi
tendő c

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 17. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 48.5 mm. (emelk.)
Hőmérsék = 14.3 °C
maximuma : 15.9 °C
minimuma : 8.0 °C
Párányomás : 12.1 mm.
Relatív nedvesség : 100%
Felhőzet : 10 N b. ●
Szélirány s erő : N E 4.
Csapadék 24 órai : 11.1
Langyos, borult, esős

Dr. Czirei.

Törvénykezés.

§ A siketnéma közsörüs gyilkosai.

Kari János bűnügyében, a ki egy névtelen siketnéma közsörüst meggyilkolt, a pécsi kir. ítélőtábla meghozta a másodfoku ítéletet, mely szerint a tábla a szegzárdi kir. törvényszék ítéletét, indokainál fogva helyben hagyta. Ez után még csak egy fórum van és ha a kir. Curia is helybenhagyja a törvényszék határozatát, Kari János rövidesen oda kerül az illavai országos fegyintézetbe, hogy ott töltsé életének még hátralevő esztendeit.

§ **Sajtóügyi tárgyalás.** A pécsi kir. törvényszék, mint esküdtszéki bíróság, az Adler Nepomuk János szegzárdi birtokos és Geiger Gyula szegzárdi ügyvéd között felmerült sajtóperben az esküdtszéki tárgyalást folyó hó 29-ére tűzte ki.

§ **A varrógép lefoglalható.** A varrógéppel sok szegény ember keresi meg mindennapi kenyerét, s erre való tekintettel a judikaturában a varrógép mint le nem foglalható szerszám szerepelt. A budapesti kir. ítélőtábla egy konkrét esetben kimondotta, hogy bizony a varrógép is lefoglalható, mert nem tartozik a törvényben felsorolt szükséges munkaszerek közé.

§ **A mulatás ára.** Hosszúhetényben négy fiatal legény *Borbás Mihály, Dalos János, Csile József és Biró Mihály* a korcsmába akartak menni mulatni, de utjuk *Schellenberger* korcsmáros jégverme mellett vezetett el, a melynek ajtaja nyitva volt és arra a gondolatra birta a legényeket, hogy onnan ingyen szerezhetnek majd inivalót.

Találtak is ott sört bőven és kihoztak egy nagyobb hordóval, a melyet szép barátságosan meg is ittak, sőt még egy másik kisebb hordó sört is elmentek még azon éj folyamán és azt is elfogyasztották.

Egy hét múlva ismét összehatalkozott a négy cimborá s ekkor már határozottan lopási szándékkal mentek a jégveremhez, de annak gazdája már akkor óvatosabb volt: az ajtót zárva találták.

Ez azonban nem zavarta a legényeket, kibontották a jégverem zsuptetejét és Dalos János bemászván, két hordó sört hozott ki, a melyet szintén vidáman megivott a kompánia.

De ekkor már megindították ellenük a nyomozást és a csendőrök náluk az üres hordókat megtalálták, minek folytán vizsgálat alá kerültek s ma tartott ügyükben végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék.

A bíróság Dalos Mihályt, ki már büntetve volt lopásért, hét havi, a másik három legényt pedig hat-hat havi börtönre s mindeniket három évi hivatalvesztésre ítélte.

Az ítélet jogerős.

§ **Egy szekér bűnjel s egy tucat fogoly.** Annak idején lapunk adott első gyanánt hírt arról, hogy *Selényi Antal* rendőrbiztos egy *Kovács István* nevű gyanús embert tartóztatott le, ki nem tudta igazolni, hogy a legutóbbi három év alatt hol és miből élt, sőt olyan terhelő körülmények merültek fel ellene, a melyek folytán az atyafi a csendőrségnek adatott át.

A csendőrség azután megállapította, hogy *Kovács István* katonaszökevény, a ki három év alatt folytonosan csalásból, rablásból élt és százharminc körül van azoknak a büntetendő cselekményeknek száma, a melyek miatt

felelősségre fogja vonni legközelebb a törvényszék.

Ebből az ügyből kifolyólag állott ma egy társzekér a törvényszéki épület kapuja előtt. Négy szuronyos csendőrtalaszt kísérte a kocsit, mely meg volt rakva egészen a különféle bűnjelkével, melyeket mind *Kovács István* szerzett össze, természetesen tulajdonosaik beleegyezése nélkül.

A törvényszéknél most őrizet alá vétetnek mindezek a tárgyak és ott maradnak mindaddig, míg a végtárgyalás folyamán kiderül, hogy melyiket kitől lopta el a notorius betörő, a kinek ügyében kétségtelenül egy érdekes végtárgyalásról is adhatunk a jövőben részletes tudósítást olvasóinknak.

Különben a betörőnek büntársait és orgazdáit is ma kísérték át a királyi ügyészség börtönébe. Büntársai *Jónás Béla, Tapolcai György* és ennek fia, *Tapolcai Gábor*; az orgazdák pedig nyolcan vannak, egy köztük gyűdi, a többi hét pedig pécsi lakos.

T a n ü g y.

(**Választmányi ülés.** A Pécsi Tanítóegylet választmánya folyó hó 15-én ülést tartott, mely a következőkép folyt le:

Elnök megnyitó beszédében, melyet a választmány állva hallgatott végig, megemlékezett Erzsébet magyar királyné haláláról, arról a nagy nemzeti csapásról, mely az Ő halálával minket magyarokat ért. Elnök megható beszédét azzal az indítvánnyal fejezte be, hogy a választmány e nagy csapás fölött érzett mély fájalmának és őszinte részvételének jegyzőkönyvileg is kifejezést adjon, mit a választmány egyhangulag elfogadott.

A múlt ülés jegyzőkönyvének fölolvása és hitelesítése után a választmány az őszi közgyűlés idejét november hó 19-én délután 1/2 3 órára tűzte ki. A tárgysorozatra nézve pedig úgy határozott, hogy elnök megnyitó beszédében elhunyt *Erzsébet* királyné kiváló érdemeit méltatja, mely után *Skolnik Géza* »A népiskolai rajztanítás és annak módszeréről«, *Haksch József* »A népiskolai tanítás végeredményéről«, *Klingenberg Jakab* pedig »Tanügyi állapotok a külföld egyes országaiban« című értekezéseiket fogják előadni.

A választmány elhatározta, hogy nsg. *Salamon József* kir. tanácsos, tanfölglyelő megkeresésére »Szatmáry-féle siremlék és alap« javára saját kebelében gyűjtést indít.

Elnök részvétellel jelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta az egyesületnek két halottja volt: *Reizner Teréz* és *Szelman Győző*, kiknek halála fölött a választmány részvételt fejezi ki.

Ezek után az elnök megemlékezik *Klingenberg Jakab* alelnöknek az »Orsz. izr. tanítóegyesület« által disztaggá történt megválasztásáról, mit a választmány örömmel vesz tudomásul és elhatározza, hogy e kitüntetés fölött érzett örömeinek jegyzőkönyvben is kifejezést ad. Ezzel a gyűlés véget ért.

—ch.

Közgazdaság.

□ **Ménvizsgálatok.** Megyénkben a magánosok tulajdonát képező mének vizsgálata a következő sorrendben tartatik meg: *Szent-Lőrincen* november 7-én, itt elővezetendők a mének *Bánfa, Becéfa, Katádfa, Kis-Telek, Nagy-Peterd, Nyugat-Szent-Erzsébet, Szent-Dienes* és *Szent-Gál* községekből; *Sellyén* november 8-án, melyre *Okorág* és *Sellye* községekből vezetendők elő a mének; *Vaiszlón* nov. 9-én, *Kémes, Páprád* és *Vaiszló* számára; *Siklóson* nov. 10-én, *Dráva-Szent-Márton, Petárda* és *Vókány* részére; *Pécsett* nov. 11-én, melyre elővezetendők a mének *Árpád, Kassa, Kis-Budmér, Kis-Kozár, Magyar-Sóros, Nagy-Bud-*

mér, Nagy-Kozár és *Üszög* községekből; *Mostonoron* november 12-én *Bolmány, Karancs, Laskafalu, Lócs* és *Német-Márok* részére; *Mohácson* nov. 13-án *Kis-Nyárad, Maiss, Nagy-Nyárad, Pócsa* és *Somberek* részére; *Pécsváradon* nov. 14-én *Feked* és *Himesháza* részére, végül *Sásdon* november 15-én *Gordisa, Vásáros-Dombó* és *Váznok* részére.

□ Fedeztetési állomások a megyében.

A jövő évre a megye következő községeiben állítatnak föl fedeztetési állomások: *Baán* (3 ménnel), *Baranyavár* (2 ménnel), *Bellye* (3 ménnel), *Beremend* (2 ménnel), *Bükkösd* (2 ménnel), *Csúza* (4 ménnel), *Dályok* (2 ménnel), *Drávapalkonya* (2 ménnel), *Gödre-Szent-Márton* (3 ménnel), *Herceg-Szöllös* (3 ménnel), *Kácsfalu* (4 ménnel), *Kéménd* (2 ménnel), *Kis-Telek* (3 ménnel), *Laskó* (3 ménnel), *Lipova* (2 ménnel), *Mohács* (2 ménnel), *Nagy-Harsány* (2 ménnel), *Német-Bóly* (5 ménnel), *Nyomja* (2 ménnel), *Rácpetre* (2 ménnel), *Siklós* (2 ménnel), *Szent-Dienes* (4 ménnel), *Szent-Lőrinc* (5 ménnel), *Villány* (3 ménnel), *Viszló* (3 ménnel) és *Vörösmart* (2 ménnel).

□ Közlekedési vállalatok mérlegei.

Az Első cs. kir. szab. dunagőzhajós társaság kimutatása a következő: Bevételek szeptember 1-től 30-áig 957.663 frt (1897-ben 938.518 frt.) Ehhez a bevételek a hajózás kezdetétől augusztus végéig 5,400.499 frt, (1897-ben 5,385.927 frt), összesen 6,358.162 frt, (1897-ben 6,324.445 frt. — A Mohács—Pécsi vasut kimutatása a következő: Bevételek szeptember 1-től 30 ig 65.912 frt (1897-ben 62.306 frt.) Ehhez a bevételek január 1-től augusztus végéig 483.119 frt (1897-ben 487.127 frt), összesen 549.031 frt (1897-ben 549.433 frt).

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 17-én. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén a jegyzőkönyv hitelesítésénél *Polónyi Géza* újra szóba hozta *Pulszky Ágostnak* a szombati ülésen szabálytalanul előadóként szereplését s kérte *Pulszkyt* a jegyzőkönyvben egyszerűen csak képviselőnek írni.

Szell Kálmán újra védi eljárását.

Holló Lajos mint tévedést akceptálja *Szell* eljárását, de szabálynak nem ismeri el. *Gullner Gyula*, mint a pénzügyi bizottság tagja, konstatálja, hogy ő meghívót se kapott.

Balról erre felhangzik:

— Tessék!

Szell Kálmán azt feleli, hogy csak értesítés ment a tagokhoz, mely feleletet tiltakozással fogadnak.

Végre a többség megszavazza a jegyzőkönyv hitelesítését.

Ezután névszerinti szavazással elvetették *Polónyi Géza* szombati indítványát, hogy az indemniti-javaslatot utasítsák vissza a pénzügyi bizottsághoz.

Ezután megkezdődött a vita a fölött, hogy hova utasítsák az indemnitási javaslatot: az osztályokhoz vagy ezek mellőzésével tűzzék napirendre.

Polónyi Géza követeli, hogy az osztályokhoz utasítsák a javaslatot; egyben ráolvassa *Bánffyra Bilinszkynek* az osztrák kiegyezési bizottságban tett nyilatkozatát, mely szerint beleegyezett a magyar kvóta fölemelésébe. Üdvözli a Kossuth párt akcióját, a melyben velük tart, velük harcol. (Taps és éljenzés a szélső balon.)

Gullner Gyula szemére lobbantja *Bánffynak*, hogy nem úgy tesz, mint egy nemzet vezéréhez illik, hanem alkusz módjára alkuszik az osztrákkal. Mért nem nyilatkozik őszintén? Végét kell vetni a szégyenletes állapotoknak.

Ezután *Tisza Kálmán* állt fel s az ellenzék viharos »hoch« kiáltásai között jelenti

ki, hogy azért jelentkezik a szólásra, mert Polónyi és Gullner hivatkoztak rá. Ő igenis állást foglalt a garanciák mellett, a melyek az önrendelkezést biztosítják, de azt soha sem mondta, hogy még akkor is az önálló vámterület álláspontjára kell helyezkedni, ha egyébként a vámközösséget üdvösnek tartaná. (Zajos »hoch« kiáltások balról.)

Most Bánffy báró állott fel szólásra. Őt nem fogják — ugymond — beleugratni, hogy nyilatkozzék; hiába fenyegetőznek, akkor beszél, a mikor akar. (Kiáltások: Bilinszkyről beszéljen!)

Bánffy: Az ország érdekeit tartom szem előtt.

Tovább nem beszélhetett, mert az ellenzék folyton azt hangoztatta: Bilinszkyről, beszéljen Bilinszkyről! Bánffy szavai az óriási zajban elvesztek, csak alig hallhatólag szólt valamit rágalomról, mire az ellenzék viharosan zúgott vissza: Ki rágalmazta? Talán Bilinszky?

Végre Bánffy azzal a kijelentéssel fejezte be szavait, hogy ő nem ijed meg, áll elébe a harcnak. A baloldaltól zajos »hoch! hoch!« kiáltások követték e szavakat; a kormánypart tapsol, mire balról visszazúg a kiáltás: hát hol az önök programja?

Ezután szavazásra került volna a sor, de ez husz tagnak írásban beadott kérelmére holnapra halasztott, mire a honatyák óriási izgalomban oszlottak szét.

TÁVIRATOK

— **Apponyi Albert beszámolója.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Apponyi Albert grófnak Jászberényben tartott vasárnapi beszámoló-beszéde nem volt az obstrukció kijelentése, csak a kormány éles kritikája. Apponyi tévesnek tartja a felfogást, mintha a *kiegyezési javaslatok magyarországi vívmányt jelentenének; ellenkezőleg rosszak.* A fogyasztási adóknál ugyan megszünteti némileg a kincstár igaztalan károsodását, de ezen előnyt a kvóta emelésével kell megvásárolnunk. Sürgeti Apponyi *fogyasztási adó-politikánk önállósítását*, hogy legalább a mezőgazdasági ipar fellendülésében találjunk némi kárpótlást ipari fejlődésünknek lenyűgözéséért. A jelenlegi *autonom vámtariffa sem felel meg Magyarország érdekeinek*; legalább új vámtariffa alkotását kellett volna a vámszövetség megújítása feltételül kikötni, de a kormány azt is elhalasztja 1902. évre és mégis megújítja a vámszövetséget. A Lajthán tul már egész leplezetlenül állítja a feltételt, hogy a monarchia gazdasági egysége minden áron fenntartandó. Ezzel szemben *meg kell óvni az 1867. évi XII. törvénycikknek gazdasági önállóságunkat biztosító tételeit. Ő ma is változatlan híve a vámközösségnek*; de ha az Ausztriában felülkerekedett áramlatot nézi, meggyőződik, hogy méltányos kiegyezést kötni Ausztriával nem lehet. Szól ezután a *kvóta felemelésének jogosulatlan-ságáról* s ezzel fejezi be beszédét:

— Magyarországon nemzeti veszedelem, ha a központi hatalom jogositványai a közszabadság rovására növeltetnek!

A beszámolót bankett követte.

— **Román Miron meghalt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Román Miron, az erdélyi román érsekség metropolitája, az éjjel rövid szenvedés után meghalt Nagy-Szebenben.

— **Bombák egy kávéházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Alexandriában egy kávéházban tegnap bombákra akadtak, amelyeket hajóra szándékoztak szállítani, amely Jaffa felé elindulóban van. Több anarchistát letartóztattak, a kik közül az egyik mint pincér Jeruzsálem egyik vendéglőjében nyert volna alkalmazást.

— **Az orleánsi herceg utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Fülöp orleánsi herceg tegnap Brüsszelbe érkezett.

— **Afrikai forradalom.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Fezből jelentik, hogy Tafilet tartományában forradalom van kitörőben. Több határtörzs fegyverrel és lőszerrel ellátott. A marokkói kormány nagy csapatokat küld a veszélyeztetett területekre.

— **Sándor király utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Krusewata környékén a fegyvergyakorlatokat befejezték. Holnap a csapatszemele megtörténik, a melynek megtörténte után Sándor király Milán főhadtestparancsnok és Antonovits belügyminiszter Szerbia délnyugati vidékét beutazzák. Az utazás mintegy 8—10 napot fog igénybe venni.

— **Megmérgezett grófi gyermekek.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagy-Mihályról jelentik, hogy gróf Hadik János ez idő szerint családjával Galócon tartózkodik. Csütörtökön mind a három gyermeke majdnem egyidőben egészen hasonló mérgezési tünetek közt betegedett meg. Tegnapelőtt, szombaton két gyermek meghalt. A megrendítő szerencsétlen eset okát nyomozzák.

— **Leomlott iskola.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Brassó melletti Hosszufaluban az épülőfélben levő állami polgári fiúiskola emeletének egy része vasárnap éjjel összeomlott.

— **A francia munkás-zavargások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból írják, hogy a vasutakon a katonai elővigyázat egyre tart. A forgalom tegnap is épp oly nagy volt, mint vasárnaponként rendszeren. A vidéki városokból jelentik, hogy az őrségek a vasutakról lassan-lassan a kaszárnyákba vonulnak. A csapatok, melyek a lyoni, marseilli és nancy állomásokat megszállva tartották, ma a kaszárnyákba visszavonultak.

— **Vilmos császár keleti útja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyból írják, hogy Vilmos német császár látogatása alkalmából emlékérmek készítenek, még pedig a császár részére aranyból, a kíséret részére pedig ezüstből és rézből. Az emlékérem egyik oldalán a török címer és egy fölirat lesz, míg a másik oldalon lesz a német címer.

Nyilt-tér.)*

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista
új takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Nyolc métermázsza

vegyes asztali szőlő,

á 50 kr. — Három mm.

pécsi szagos szőlő,

á 60 kr. — Kilónként eladó Németh József ügyvédnél Pécsen, Apáca-utca 6. sz. alatt. A szőlő naponként délután két órakor szolgáltat ki a vevőnek.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy **halhólyagot**

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a pénz visszaadatik.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapest.

Császári és királyi ő fensége, Lipót Salvator főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nincs többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem borkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-uteza 18.

👉 **Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.** 👈

Egyedüll elárusító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bőrkereskedőnél, **Dombovárott: WEINER P. JÓZSEFNÉL.**